

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 129.891 van 30 maart 2004
in de zaak A. 99.182/X-9977.**

In zake : de n.v. CORIMMO,
die woonplaats kiest bij
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY,
kantoor houdende te 1050 BRUSSEL,
Aarlenstraat 25

tegen :

het Vlaamse Gewest.

D E R A A D V A N S T A T E, X e K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de n.v. CORIMMO op 8 januari 2001 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van het besluit van 23 oktober 2000 van de Vlaamse minister van Economie, Ruimtelijke Ordening en Media waarbij haar beroep wordt verworpen tegen de registratie van 29 maart 2000 in de "Inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten" van een bedrijfsruimte gelegen te Hove, Jan Frans Gellyncklaan 5;

Gezien de "memorie van antwoord";

Gezien de memorie van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Eerste Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op de beschikking van 22 januari 2003 die de neerlegging ter griffie van het verslag en van het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 8 juli 2003 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 3 oktober 2003;

Gehoord het verslag van Staatsraad J. BOVIN;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat J. BOSQUET die, loco
Advocaten J. GHYSELS en P. FLAMEY verschijnt voor de verzoekende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Eerste
Auditeur-afdelingshoofd P. DE WOLF;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van
State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar memorie van
wederantwoord de ontvankelijkheid van de memorie van antwoord aanvoert doordat
deze werd ondertekend door de Directeur-generaal van de Administratie van
Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen, en dus niet
door de Vlaamse minister bevoegd voor de Ruimtelijke Ordening of zijn raadsman;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie
met betrekking tot de ontvankelijkheid van de memorie van antwoord aan hetgeen
hierboven reeds is uiteengezet, toevoegt dat de bevoegde minister het indienen en
ondertekenen van procedureakten kan delegeren aan bepaalde ambtenaren, doch dat
er in casu geen delegatiebesluit voorligt en de memorie van antwoord bijgevolg uit
de debatten dient te worden geweerd;

Overwegende dat het Vlaamse gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering, werd aangewezen als verwerende partij; dat overeenkomstig
artikel 1 van het besluit van 11 december 1985 van de Vlaamse regering tot
aanwijzing van de ministers van de Vlaamse regering ten verzoeken waarvan de
rechtsgedingen van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest worden
gevoerd, huidig geding ten verzoeken van de Vlaamse minister bevoegd voor de
Ruimtelijke Ordening wordt gevoerd; dat de memorie van antwoord van de
verwerende partij werd ondertekend door de Directeur-generaal van de Administratie
van Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen; dat de
verwerende partij geen besluit heeft neergelegd houdende delegatie van haar
bevoegdheid tot het indienen en ondertekenen van procedurestukken bij de Raad van
State aan de Directeur-generaal van de Administratie van Ruimtelijke Ordening,
Huisvesting en Monumenten en Landschappen; dat de exceptie gegrond is; dat de
memorie van antwoord uit de debatten wordt geweerd;

Overwegende dat de verzoekende partij met betrekking tot de ontvankelijkheid van haar beroep in haar memorie van wederantwoord uiteenzet dat de mogelijke gevolgen van een opname in de Inventaris onder de door bovengenoemd decreet gestelde voorwaarden drieledig zijn, namelijk een leegstandsheffing, een subsidie en een onteigening ten algemene nutte, dat, indien de opname in de Inventaris op zich niet meer kan worden aangevochten, noch voor de Raad van State, noch voor de Rechtbank van Eerste Aanleg, en haar onwettigheid enkel kan worden aangevoerd in het kader van een betwisting omtrent de eigenlijke heffing, voorbijgegaan wordt aan het feit dat de opname in de Inventaris ook twee andere gevolgen kan hebben, namelijk een subsidie en een onteigening, welke niet onmiddellijk passen in het geschil betreffende de heffing voor de Fiscale Kamer van de Rechtbank van Eerste Aanleg, hetgeen in feite zou neerkomen op rechtsweigerig, dat de bestreden beslissing een voor vernietiging vatbare rechtshandeling is en het annulatieberoep ontvankelijk;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar laatste memorie met betrekking tot de ontvankelijkheid van haar vordering niets toevoegt aan hetgeen zij reeds heeft uiteengezet;

Overwegende dat een beroep tot nietigverklaring krachtens artikel 14 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State een administratieve rechtshandeling tot voorwerp moet hebben; dat om ontvankelijk te zijn het beroep een handeling tot voorwerp moet hebben die zelf rechtsgevolgen sorteert en die onmiddellijk en rechtstreeks nadeel berokkent aan de verzoekende partij; dat aldus enerzijds handelingen die in de loop van een administratieve procedure door de overheid worden gesteld met het oog op de totstandkoming van een administratieve rechtshandeling maar die zelf geen rechtsgevolgen hebben, niet voor vernietiging vatbaar zijn -de mogelijke onregelmatigheden waarmee zij zouden zijn aangetast, kunnen wel ontvankelijk worden aangevoerd in een beroep tot nietigverklaring van de eindbeslissing- terwijl anderzijds handelingen ter voorbereiding van een administratieve eindbeslissing die zelf rechtsgevolgen hebben doordat zij onmiddellijk en beslissend de inhoud van de eindbeslissing voor een deel of geheel bepalen en dus een direct en definitief nadeel aan de verzoekende partij berokkenen, wel afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring kunnen worden bestreden;

Overwegende dat in casu de nietigverklaring wordt gevorderd van het besluit van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Vervoer en Ruimtelijke Ordening waarbij het beroep van de verzoekende partij wordt verworpen tegen de

registratie van een bedrijfsruimte in de "Inventaris van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten" zoals bedoeld in het decreet van de Vlaamse Raad van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten;

Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding van bovengenoemd decreet blijkt dat het de bedoeling van de decreetgever is geweest door een geheel van bepalingen de eigenaars van leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten ertoe aan te zetten om deze bedrijfsruimten "te recupereren of ze opnieuw op de markt te brengen met eerbied voor de ruimtelijke ordening van het grondgebied" (Parl. St., Vl. Parl., 1993-94, nr. 591-1, 2); dat het decreet daartoe onder meer voorziet in een heffing die aan de eigenaars van verwaarloosde en/of leegstaande bedrijfsruimten wordt opgelegd, en waarvan de opbrengst wordt gestort in een zgn. "Vernieuwingsfonds" (art. 15) dat wordt aangewend om nieuwe eigenaars van verwaarloosde en/of leegstaande bedrijfsruimten te financieren (art. 42); dat de Vlaamse regering eveneens machtiging kan verlenen om leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten te onteigenen (art. 50), maatregel die is bedoeld als "ultiem pressiemiddel (...) indien ondanks de heffing niet tot vernieuwing wordt overgegaan" (Parl. St., Vl. Parl., 1993-94, nr. 591-1, 23);

Overwegende dat de registratie van een onroerend goed in de "Inventaris van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten" een stap is in de bij het decreet vastgelegde administratieve procedure die de voormelde maatregelen (heffing, financiële steun en machtiging tot onteigening) mogelijk maakt; dat de kennisgeving van het registratieattest een verwittiging en een aansporing is voor de betrokkenen om iets te ondernemen; dat de registratie in de "Inventaris van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten" niet rechtstreeks en onmiddellijk tot gevolg heeft dat een heffing of belasting verschuldigd is en evenmin dat het betrokken goed zal worden onteigend;

Overwegende dat krachtens artikel 15, § 1, van het decreet van 19 april 1995 "de heffing wordt ingevoerd vanaf het kalenderjaar dat volgt op de tweede opeenvolgende registratie in de inventaris voor geheel of gedeeltelijk verlaten en/of verwaarloosde bedrijfsruimten", en dat de heffing betrekking heeft "op het kalenderjaar dat voorafgaat aan het jaar waarin de heffing wordt betekend."; dat zelfs na een tweede opeenvolgende registratie niet automatisch een heffing is verschuldigd, vermits deze krachtens de artikelen 26 juncto 33 van voornoemd decreet pas is verschuldigd nadat ze op naam van een persoon is ingecohierd en nadat de

kennisgeving die de grondslag van de heffing bevat en het te betalen bedrag aan diegenen die eraan onderworpen zijn met een aangetekende brief is betekend;

Overwegende dat artikel 50 van hetzelfde decreet bepaalt dat "op initiatief van een publiekrechtelijke rechtspersoon of van een lokale overheid die onteigeningsbevoegdheid bezit" de Vlaamse regering machtiging kan verlenen om onroerende goederen die in de inventaris zijn geregistreerd ten algemene nutte te onteigenen, en dat deze onteigening geschiedt overeenkomstig de spoedprocedure bepaald in de wet van 26 juli 1962 betreffende de onteigening ten algemene nutte; dat om tot onteigening te kunnen overgaan aldus een initiatief van een publiekrechtelijk rechtspersoon of van een lokale overheid die onteigenings-bevoegdheid bezit is vereist, evenals een machtiging van de Vlaamse regering;

Overwegende dat uit hetgeen voorafgaat blijkt dat de registratie in de "Inventaris van de leegstaande en/of verwaarloosde bedrijfsruimten" een louter voorbereidende handeling is zonder onmiddellijke nadelige gevolgen; dat zij niet afzonderlijk met een beroep tot nietigverklaring kan worden bestreden; dat ambtshalve moet worden vastgesteld dat het beroep niet ontvankelijk is;

Overwegende dat de verzoekende partij in haar verzoekschrift vraagt de volgende prejudiciële vraag te stellen aan het Arbitragehof :

"Schendt het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten, zoals gewijzigd door de decreten van 20 december 1996, 8 juli 1997 en 14 juli 1998, de artikelen 10 en 11 van de Grondwet en het daarin vervatte gelijkheidsbeginsel en het beginsel van verbod van discriminatie, wanneer dit decreet wordt toegepast voor registratie en vervolgens belastingheffing voor eigendommen die leegstaan en/of verwaarloosd zijn onafhankelijk van de wil van hun eigenaar, in het bijzonder wanneer de eigenaar verplicht is de uitslag van administratieve procedures af te wachten om daaraan te kunnen remediëren en hij ook deze procedures heeft ingesteld?";

Overwegende dat artikel 26, §§ 1 en 2, van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, bepaalt dat een rechtscollege waarvoor een vraag over de schending door een decreet van de artikelen van titel II "De Belgen en hun rechten" van de Grondwet wordt opgeworpen, het Arbitragehof moet verzoeken op deze vraag uitspraak te doen; dat de Raad van State daartoe echter niet is gehouden wanneer de zaak niet door de Raad kan worden behandeld om redenen van onbevoegdheid of niet-ontvankelijkheid, tenzij wanneer die redenen ontleend zijn aan normen die zelf het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het stellen van de

prejudiciële vraag; dat te dezen de reden van niet-ontvankelijkheid van de vordering niet is ontleend aan normen die zelf het onderwerp uitmaken van het verzoek tot het instellen van voornoemde vraag; dat deze uitzondering te dezen van toepassing is;

Overwegende dat de verwerende partij bij de betekening van de bestreden beslissing melding heeft gemaakt van "de beroepsmogelijkheid bij de Raad van State"; dat het in de gegeven omstandigheden past dat de kosten ten laste van de verwerende partij worden gelegd,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Het beroep wordt verworpen.

Artikel 2.

De kosten van het beroep, bepaald op 173,53 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig maart 2004, door de Xe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	J. BOVIN,	wnd. kamervoorzitter, staatsraad,
	G. DEBERSAQUES,	staatsraad,
	E. BREWAEYS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

J. BOVIN.